

נגיף הקורונה - חובות מעסיקים ועובדים וקיפוח העצמאים **רמי אריה, עו"ד רו"ח**

בהתאם לצווי משרד הבריאות, החובה של החוזרים לשהות בביתם בבידוד במשך 14 ימים מיום החזרה, מחייבת את המעסיקים לשלם לעובדים אלו תשלום ימי מחלה על חשבונם, על חשבון ובכפוף לצבירת ימי המחלה של העובד. במקום שהמדינה תישא בנטל הנזק, ישאו בכך המעסיקים, העצמאים ואף העובדים עצמם.

בהתאם לצווים החדשים שפורסמו בימים אלו, כל מי שחזר מסין, תאילנד, הונג קונג, סינגפור ומקאו חייב להיות בבידוד בית במשך 14 יום מיום החזרה לישראל. הבידוד כולל איסור יציאה למרחב הציבורי, שהיה במקומות ציבוריים ובמוסדות חינוך, מקומות עבודה, תחבורה ציבורית, מקומות בילוי וקניות, בתי חולים ומרפאות.

חובת הבידוד אינה חלה לגבי מי שהיה במקומות אלה במסגרת טיסת המשך (קונקשן). ביום ה-15 לבידוד וככל שלא התפתחו תסמיני מחלה, ניתן לחזור לעבודה ולפעילות רגילה.

לפי צווי משרד הבריאות, היעדרות של עובד ממקום העבודה בעקבות בידוד בית על פי הנחיות משרד הבריאות, תיחשב כהיעדרות לפי חוק דמי מחלה, תשל"ו-1976 ובכפוף להוראות החוק, לרבות בכפוף לצבירת ימי המחלה של העובד, על חשבון ימי המחלה הנצברים, ותשלום יחסי לפי החוק בגין ימי המחלה הראשונים ככל שאין נוהג אחר במקום העבודה.

על העובד, להמציא אישור על מועד עזיבת סין, תאילנד, הונג קונג, סינגפור ומקאו. אין לפנות לרופאי המשפחה לצורך קבלת אישור מחלה בגין ההיעדרות, אלא למלא את ההצהרות הבאות (מתוך אתר משרד הבריאות):

תעודת מחלה גורפת לעובד השוהה בבידוד לפי צו בריאות העם – לחץ כאן

דיווח עצמי על בידוד בית - לחץ כאן

ביום 2.2.2020 פורסם **צו בריאות העם (נגיף קורונה החדש 2019) (בידוד בית) (הוראת שעה)**,

התש"ף – 2020 אשר קבע הוראות בדבר חובת בידוד של חולה או חוזר מסין.

ביום 4.2.2020 פורסם **צו בריאות העם (נגיף הקורונה החדש 2019) (הוראות למעסיק של עובד**

בידוד בית) (הוראת שעה), התש"ף – 2020, במסגרתו נקבע כי על המעסיק חל איסור לדרוש מעובד הנמצא בבידוד בית להגיע למקום העבודה בתקופת הבידוד ואף למנוע ממנו כניסה למקום העבודה גם אם העובד ביקש זאת.

כמו כן, הצו קובע כי על המעסיק חל איסור לפטר עובד אשר נעדר ממקום עבודתו בשל הצורך להישאר בבידוד עקב חשש להידבקות בנגיף הקורונה.

עולה, כי כרגיל העצמאים והמעסיקים וגם השכירים יישאו בנטל דמי המחלה:

(1) עצמאים שחוק דמי מחלה אינו חל לגביהם – לא יקבלו תמורה כלשהי בגין היעדרותם מעסקם.

(2) מעסיקים ישלמו על חשבונם את דמי המחלה לעובדיהם השכירים.

(3) גם שכירים יישאו בנטל אם אין להם צבירה מספיקה של ימי מחלה, או לפחות בכך שימים אלו יופחתו מתוך הצבירה של ימי המחלה שנצברו על ידם (ופעמים רבות מזכה אותם במענק בגין ימי מחלה שלא נוצלו).

(4) המדינה בכלל ומשרד הבריאות בפרט – לא ישפו את המעסיקים או העובדים בכל דרך שהיא !

עולה השאלה: מדוע המדינה מטילה עוד חיובים כספיים על מעסיקים, עצמאים ואף על העובדים ומתנערת מחובתה שלה לממן את הנזקים מתקציב המדינה, כדי להגן על כלל אזרחי המדינה.